

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513205046
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513205046.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru č. 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi D. J.N., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX, v konaní o zaplatenie 822,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/269/2013-38 zo dňa 04.12.2013 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením konanie prerušil do skončenia konania Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke vedenej pod sp.zn. C-558/13.

Návrh odôvodnil tým, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. pôvodne uzavrela s odporcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol zabezpečený blankozmenkou. Následne spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. indosovala zmenku vzniknutú z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy na navrhovateľa. Navrhovateľ ako indosatár sa stal nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 29.07.2009 na zmenkovú sumu 822,45 eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku 0,25% denne od 10.02.2010 do zaplatenia. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia.“

Uviedol, že v podobnej veci Krajský súd v Prešove konanie vo veci prerušil a vec predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii, Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má článok 6 odsek 1 Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu o kauze právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že od rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnej otázke vo veci C-558/13 závisí vývoj v predmetnej veci a preto v súlade s citovaným ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že v konaní bude pokračovať len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Právny poriadok, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove - uznesenie sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. V ďalšom texte citoval príslušnú časť tohto uznesenia. Namietal ďalej, že Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a navyš nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Zdôraznil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a na konanie vo veci samej je nutné sa pozerať len v rámci uplatniteľných procesných predpisov, či Nariadenie o Európskom konaní s nízkou hodnotou sporu umožňuje napriek svojmu ustanoveniu čl. 5, 7 a 9 a napriek celkovej pasivite odporcu nariadiť pojednávanie, vykonávanie dôkazov a skúmať ex offio zmluvu a kauzu právneho vzťahu. Krajský súd v Prešove teda nerešpektoval prednosť Nariadenia o Európskom konaní s nízkou hodnotou sporu pred vnútroštátnym procesným predpisom. Týmto postupom Krajského súdu v Prešove došlo k porušeniu práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej vnútroštátny súd by mal pri podávaní prejudiciálnej otázky prihliadať na zásady hospodárnosti a účelnosti konania, a teda predkladať prejudiciálne otázky až po vyjadrení účastníkov konania, hoci znenie čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie takúto podmienku neukladá. Navrhovateľ nemal možnosť sa k prerušeniu konania akokoľvek vyjadriť. Nakoniec uviedol, že Slovenská republika je viazaná obsahom Ženevskej zmenkovej konvencie a Ženevského jednotného zmenkového zákona, pričom reálnym výrazom tejto viazanosti bol úplný prenos obsahu týchto medzinárodných zmlúv do zákona 191/1950 Zb. (zákon zmenkový a šekový zo dňa 20. decembra 1950), ktorý je naďalej bez zmeny účinný na území Slovenskej republiky a je rozhodným hmotnoprávnym normatívnym aktom aj v tejto prejednávanej veci. Označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom Európskej únie, a to podľa čl. 351 Zmluvy o Európskej únii. Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomenovaná z hľadiska rozporu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá je obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou, s úpravou sekundárneho práva Európskej únie. Medzinárodná právna úprava má vždy prednosť pred sekundárnym právom.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal navrhovateľ v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V danom prípade si navrhovateľ uplatnil pohľadávku podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a žiadal, aby súd vydal rozsudok proti odporčyni, v ktorom ju zaviazže zaplatiť zmenkovú sumu 857,13 eur, zmenkový úrok 0,25 % denne, ako aj 6 %-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy a zmenkovú odmenu, ako je to špecifikované v návrhu na začatie konania. Návrh bol doručený podľa článku 4 nariadenia spolu s písomnými dôkazmi (originál zmenky, plnomocenstvo, výpis z obchodného registra, osvedčenie na registráciu pred daň z pridanej hodnoty). Po vyriešení otázky vecnej a miestnej príslušnosti súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý nebol v lehote zaplatený, následne súd prvého stupňa konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku uznesením č.k. 11C/384/2013-31 zo dňa 31.10.2013 zastavil a v dôsledku dodatočne zaplateného súdneho poplatku v stanovenej výške uznesením č.k. 11C/384/2013-36 zo dňa 30.12.2013 uznesenie z č.k. 11C/384/2013-31 zo dňa 31.10.2013 o zastavení konania zrušil z dôvodu, že súdny poplatok za podaný návrh navrhovateľ zaplatil do konca lehoty na podanie odvolania. Následne súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 20.12.2013 konanie prerušil.

Vzhľadom na splnenie podmienok pre konanie v zmysle Nariadenia (ide o cezhraničný spor vo veci s nízkou hodnotou sporu) je súd povinný postupovať v zmysle Nariadenia, ktoré vo svojom čl. 19 upravuje aj otázku rozhodného procesného práva tak, že pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Z vyššie citovaného článku 19 je zrejmé, že vnútroštátnu procesnú úpravu možno použiť iba v prípadoch, že samotné Nariadenie nemá inú úpravu.

Začatie konania je upravené v čl. 4 citovaného Nariadenia a jeho ďalší priebeh upravený v čl. 5 a nasl. Nariadenia.

V zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A ako je uvedené v prílohe I, a jeho podaním na príslušný súd alebo tribunál osobne, poštou alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku a prípadne sa k nemu pripoja akékoľvek príslušné podporné dokumenty. Podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II. Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

Ďalším dôvodom, pre ktorý odvolací súd zrušil uznesenie o prerušení konania je ten, že Krajský súd v Prešove oznámil Súdnemu dvoru Európskej únie, že berie návrh na začatie prejudiciálneho konania späť, pretože žalobca vzal v konaní 6Co/156/2013 odvolanie späť a uznesením predsedu Súdného dvora zo 04.06.2014 vo veci C/558/2013 bol nariadený výmaz prejednávanej veci z Registra Súdného dvora.

Úlohou súdu prvého stupňa bude po právoplatnosti tohto uznesenia pokračovať v konaní o návrhu navrhovateľa na vydanie rozsudku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007.

Odvolací súd k dôvodom odvolania navrhovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa, že súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku nemôže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy uvádza, že navrhovateľ v prejednávanej veci predložil súdu spolu s návrhom prvopis zmenky, ale nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz. Zásada abstraktnosti zmenky môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom. V takomto prípade neplatnosť zmenky sa nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dospel k záveru, že prejudiciálna otázka, ktorú predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie Krajský súd v Prešove nemá význam pre toto konanie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, pretože toto nariadenie umožňuje vnútroštátnemu súdu konať a vykonávať dokazovanie, aj keď navrhovateľ v konaní predložil indosovanú zmenku a to podľa čl. 4/4., čl. 5/1. tohto nariadenia. Samotné indosovanie - prevod práv zo zmenky, nemá žiaden vplyv na toto konanie o vydanie rozsudku.

Aj keď Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a navrhovateľovi aby boli v ňom priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená aj ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.